تحلیل

محمد نیکو

هویت‌یابی در خانواده برای مقابله با ناهنجاری‌های اجتماعی

یکی از موضوعاتی که در رابطه با ناهنجاری‌های اجتماعی طرح و بیان می‌شود، کاهش نقش آموزشی و تربیتی خانواده در فرزندپروری می‌باشد.

تأملی در شرایط کنونی جامعه و برخی از خانواده‌ها بیانگر آن است که سرعت زندگی و درگیر شدن خانواده‌ها به سطح تأمین معیشت و بوروکراسی جاری موجب شده که مسئولیت فرزندپروری از محیط خانواده در بهترین وضعیت به برخی از مؤسسات، آموزشگاه‌ها و... سپرده شود و در بدترین حالت فرزند به صورت رها در محیط ضمن تعامل مدیریت شده به آزمون و خطایی بپردازد که نتیجه آن رشد ناهنجاری‌های اجتماعی می‌شود.

بی‌تردید همین وضعیت است که توجه عمیق‌تر به کانون خانواده در رشد اعضای جامعه را بسیار جدی می‌سازد چراکه باید باور داشت و پذیرفت که خانواده به عنوان یکی از اساسی‌ترین نهادهای اجتماعی در هر جامعه، دارای کارکردهای اختصاصی و عمومی است که مهم‌ترین آن تأمین نیازهای اقتصادی، امنیت، برآوردن نیازهای روحی-روانی اعضای خانواده و ایجاد یک هویت اجتماعی برای اعضای خانواده است.

حال با توجه به اهمیت نقش خانواده در ایجاد یک هویت اجتماعی باید تصریح کرد که توجه و بازنگری در سبک زندگی و الگوهای تربیتی خانواده‌ها نیز لازم و ضروری به نظر می‌رسد.

در این زمینه می‌توان گفت که از منظر تربیتی، خانواده‌ها بر اساس الگوهای فرزندپروری و سبک‌های زندگی به نمونه‌های زیر قابل تقسیم می‌باشند:

۱- خانواده‌هایی با عنوان خانواده دموکراتیک که «عدالت»، محور و شاخصه اصلی آن است. به این معنا که هر یک از اعضا بر اساس توانمندی‌ای که دارند از حق و حقوق و امتیازهایی برخوردار می‌شوند. با این تعاریف، کودکی که در این خانواده رشد می‌کند علاوه بر سلامت و امنیت روانی، از توانمندی هوشی و جسمی خوبی بهره می‌برد و از این راه، محبوبیت اجتماعی مناسبی کسب خواهد کرد.

۲- خانواده‌هایی با عنوان اقتدارگرایی. خانواده اقتدارگرا که متأسفانه در جامعه امروز ما بیشتر از همیشه رؤیت می‌شود، خانواده‌ای است که به طور معمول از پدر و مادر تحصیلکرده، بسیار توانمند، قدرتمند، ریزبین، باریک‌بین و بسیار کنترل‌گر تشکیل می‌شود. سبک فرزندپروری این والدین اینگونه نمود می‌کند که همه خواسته‌ها و نیازهای کودک بر اساس خواسته‌ها و نیازهای بزرگ‌ترها تأمین و تعریف شود. به عبارتی این پدر و مادر هستند که خوب و بد کودک را می‌دانند و تعیین می‌کنند؛ از نوع پوشش تا رفت و آمد و در این میان، خواسته و نیاز فرزند مورد توجه قرار نمی‌گیرد. به طور معمول، کودکانی که در این خانواده‌ها تربیت می‌شوند، فرزندانی ناسازگار، دروغگو و مهرطلب هستند که نمی‌توانند به تنهایی ابراز وجود کنند و شخصیت وابسته و تأییدطلب آنان باعث بروز آسیب‌ها و چالش‌هایی برای جامعه می‌شود.

حال با توجه به این تقسیم‌بندی می‌توان گفت در جهت رسیدن یک خانواده به هویت اجتماعی مؤثرترین راه آموزش صحیح مهارت‌های زندگی هم توسط والدین است و هم فرزندان. همچنین تأکید بر اصول مشخص زندگی، توجه به سبک زندگی مصونیت‌آفرین، مهارت نه گفتن به محرک‌های اجتماعی و... از جمله محورها و موضوعاتی است که در ساخت هویت اجتماعی یک خانواده مؤثر بوده و مانع از آن می‌شود که فرزندان در چرخه تعامل مستقیم با جامعه بدون فیلتر خانواده خود به ناهنجاری‌های اجتماعی دامن بزنند.

دورنما

کارمندان زن در ژاپن با مجوز کارفرمایشان باردار می‌شوند!

زنان کارمند در ژاپن بر اساس برنامه زمانی که از طرف کارفرمایشان دریافت می‌کنند می‌توانند باردار شوند.

برخی شواهد حاکیست در ژاپن به کارمندان زن برنامه زمانی داده می‌شود که نشان می‌دهد چه زمانی می‌توانند ازدواج کنند یا باردار شوند. اولین شکایتی که در این رابطه در یک روزنامه ژاپنی مطرح شد به ماه گذشته بازمی‌گردد که در آن همسر یکی از کارمندان زن در استان «آیچی» به این موضوع انتقاد کرده بود.

او در شکایت خود نوشته است: همسرم که در یک مهدکودک مشغول است، اخیراً متوجه بارداری خود شد. مدیر او از جمله افرادی است که برای کارمندان خود تعیین می‌کند می‌توانند در چه زمانی ازدواج کنند یا باردار شوند و از آنجایی که از قبل از موضوع بارداری همسرم اطلاع نداشته و همسرم به اصطلاح خارج از نوبت باردار شده با او بدرفتاری می‌کند.

همسر این زن می‌گوید: کارفرمای همسرم از او خواست به خاطر اینکه زودتر از همکاران ارشد خود باردار شده و قوانین را نقض کرده عذرخواهی کند و اگرچه او این کار را انجام داد اما هنوز با او بدرفتاری می‌شود و شرایط سختی بین همکارانش دارد. به دنبال مطرح شدن این موضوع کارمندان دیگری که نسبت به این شیوه رفتاری کارفرمایان اعتراض داشتند، تجربیات خود را بازگو کردند. یکی از خبرنگاران حوزه جمعیت‌شناسی در ژاپن گفت: این سیاست در محیط‌های کاری که اکثریت کارمندان آن زن هستند رایج است. به گزارش روزنامه دیلی‌میل، ژاپن به دلیل برخورداری از قوانین سخت و طاقت‌فرسای شغلی شناخته شده است که همین امر باعث شده افراد از فرصت تشکیل خانواده محروم شوند و همچنین به بحران جمعیتی منجر شده است به گونه‌ای که تعداد نوزادان متولد شده در سال قبل نسبت به رکوردهای ثبت شده از سال ۱۸۹۹ پایین‌تر بوده است.

توئیت همسر «بیل گیتس» درباره کاهش جمعیت در ایران

همسر بیل گیتس در مجموعه توئیت‌هایی درباره تحولات جهانی به این نکته اشاره کرده است که سریع‌ترین کاهش نرخ باروری در تاریخ مربوط به زنان ایران است. از متوسط ۶/۵ فرزند به متوسط ۱/۶ فرزند طی ۴ دهه. حتی کمتر از زنان امریکا با متوسط ۱/۹ فرزند. بنابراین به گفته وی سریع‌ترین کاهش نرخ باروری متعلق به زنان ایرانی است.

گزارش یک

زهرا چیذری

فناوری اطلاعات در خدمت اشتغال زنان خانه‌دار

طرح دورکاری از اجرا دور شد!

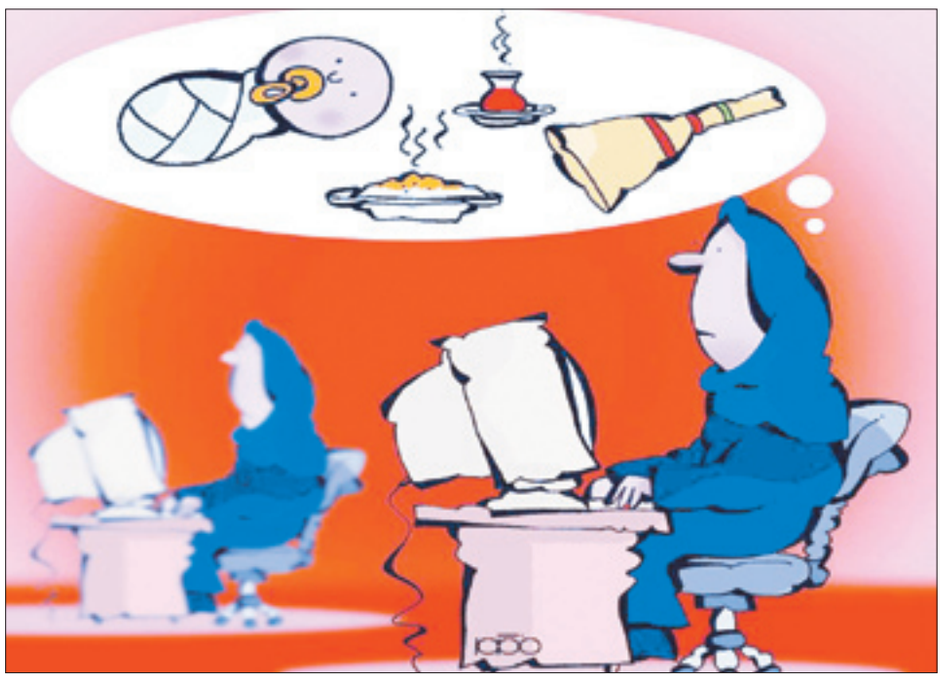

وقتی یک زن نقش‌های تازه‌ای را در کسوت همسری و مادر می‌پذیرد، یک بار دیگر بر سر دوراهی قرار می‌گیرد؛ دوراهی‌ای که یک سویش زندگی و فرزندش هستند و سوی دیگر کار و فعالیت‌های اجتماعی. نه اینکه نشود این دو را با هم هماهنگ کرد و شدنی بودنش را بسیاری از زنان متأهل شاغل به اثبات رسانده‌اند اما ماجرا به این سادگی‌ها هم نیست. پذیرش نقش‌های مادری و همسری در کنار اشتغال خیلی وقت‌ها هم جور درنمی‌آید و موجب می‌شود تا همه این نقش‌ها بر یکدیگر سایه بیفکنند. به همین خاطر هم هست که بسیاری از زنان وقتی همسر می‌شوند و به خصوص وقتی مادر می‌شوند ناگزیرند نقش‌های اجتماعی‌شان را تعدیل کنند یا لااقل برای مدتی از آنها چشم بپوشند اما راهکارهایی هم برای بهره‌برداری از ظرفیت زنان و در عین حال کمترین خدشه به وظایف مادری و همسری آنها وجود دارد؛ راهکاری که در دوران دولت‌های نهم و دهم مطرح شد اما به سرانجام نرسید و در نهایت در دولت یازدهم به طور رسمی لغو شد و آن چیزی نبود جز «دورکاری.»

اینکه در خانه پای سیستم کامپیوتر بنشینی و کیلومترها دورتر از محل کار، وظایف کاری‌ات را انجام بدهی ایده‌آل هر زنی است که وظایف مادری و همسری را هم بر عهده دارد. ماجرای دورکاری هم نخستین بار در دولت دهم مطرح شد. مصوبه دورکاری از هفتم مهرماه سال ۸۹ توسط دولت دهم مصوب و در دستگاه‌های دولتی به اجرا گذاشته شد. وزیران عضو کمیسیون امور اجتماعی و دولت الکترونیک در جلسه ۳۰ خرداد ماه سال ۸۹ و بنا به پیشنهاد چهارم خرداد همان سالِ معاونت توسعه مدیریت و سرمایه‌انسانی رئیس‌جمهور و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران با هدف افزایش بهره‌وری، انعطاف کاری و کاهش حجم رفت‌وآمد کارمندان دولت و اثرات جانبی آن، آیین‌نامه دورکاری را تصویب کردند. بر اساس مفاد ماده ۴ آیین‌نامه دورکاری، وزرای عضو کمیسیون امور اجتماعی و دولت الکترونیک تصویب کردند که در طرح دورکاری کارمندان دولت با توجه به ضرورت ملاحظه اقتضائات، حق تقدم و اولویت استفاده از این طرح با زنان کارمند به ویژه مادرانی است که فرزند خردسال یا معلول دارند و خود یا اعضای خانواده آنان با بیماری‌های خاص مواجهند. بر اساس این مصوبه، در صورت وجود چند کارمند واجد شرایط متقاضی دورکاری، افراد معلول و زنان باردار یا دارای فرزند کمتر از شش سال از اولویت برخوردار خواهند بود. مصوبه دورکاری از همان زمان طرح تا زمانی که با مصوبه دولت یازدهم ابطال شد، یکی از مناقشه‌برانگیزترین طرح‌ها بود. هر چند هنوز هم به عنوان یک راه‌حل برای بهره‌گیری از ظرفیت بدنه زنان جامعه به شمار می‌رود به خصوص با پیشرفت فناوری اطلاعات.

یک ملغای بی‌جایگزین

اگرچه شهیندخت مولاوردی، معاون رئیس‌جمهوری در امور زنان و خانواده وقتی از لغو بخشنامه دورکاری زنان شاغل به دلیل تأمین نشدن اهداف پیش‌بینی شده خبر داد و گفت در عین حال بررسی کارشناسی زیرساخت‌های لازم برای اجرای صحیح آن در دست اقدام است اما در عمل این بخشنامه به فراموشی سپرده شد و هیچ خبری از آن نیست. هر چند هم اکنون به نظر می‌رسد زیرساخت‌های این مسئله بیشتر از قبل فراهم باشد و با توجه به مزایای این سبک مدیریتی به طور خاص برای زنان و به طور اخص برای زنان دارای همسر و فرزند شاید امروز به عنوان یک ضرورت بتواند دوباره مورد توجه قرار گیرد.

دورکاری در دنیا

ماجرای دورکاری موضوع ابداعی دولت دهم نیست و در بسیاری از کشورهای دنیا اجرایی می‌شود. کمیسیون اروپایی Telework دورکاری را «استفاده از رایانه‌ها و ارتباطات راه دور به منظور تغییر موقعیت جغرافیایی محل کار و انجام وظایف شغلی» تعریف کرده است. تعداد کسانی که در دنیا به این شیوه مشغول به کارند، به سرعت در حال افزایش است. به‌طوری که تخمین‌زده می‌شود حدود ۶۴ درصد از نیروی کار امریکا در سال ۲۰۲۰ را دورکاران تشکیل دهند.

در واقع دورکاری، نوعی شیوه کار است که به شاغل اجازه می‌دهد بدون نیاز به حضور در اداره تکالیف و وظایف حرفه‌ای خود را به دور از بوروکراسی‌های سنتی با انعطاف‌پذیری بیشتری انجام دهد که یکی از اصول توسعه آن فناوری اطلاعات است.

مطالعات جهانی نیز نشان می‌دهد که دورکاری انعطاف‌پذیری بیشتری در مواجهه با مسئولیت‌های شخصی و حرفه‌ای برای دورکاران ایجاد کرده و بهبود توازن کار و زندگی برای آنها به‌وجود آمده است.

پژوهش‌های صورت گرفته بیانگر آن است که بیشترین تأثیر دورکاری با ۶۲/۵ درصد در بهبود شرایط سازمانی، ۲۵ درصد در بهبود شرایط خانوادگی و ۱۲/۵ درصد در بهبود شرایط محیطی افراد بوده است.

> بر اساس مفاد ماده ۴ آیین‌نامه دورکاری، وزرای عضو کمیسیون امور اجتماعی و دولت الکترونیک تصویب کردند که در طرح دورکاری کارمندان دولت با توجه به ضرورت ملاحظه اقتضائات، حق تقدم و اولویت استفاده از این طرح با زنان کارمند است

مهم‌ترین زمینه برای اجرای دورکاری، فراهم بودن زیرساخت‌های فناوری اطلاعات است که به باور محمدجواد آذری‌جهرمی، وزیر ارتباطات این زیرساخت‌ها فراهم است. وی معتقد است: فضای فناوری اطلاعات می‌تواند شرایطی را فراهم کند که زنان در کنار انجام کارشان به وظایف مادرانه خود نیز بپردازند. باید این فرصت را غنیمت بشمریم و فضایی فراهم کنیم که خلاقیت زنان در خدمت توسعه اقتصادی قرار بگیرد.

به گفته وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات در حوزه انقلاب دیجیتال، جنسیت مطرح نیست و تفاوتی بین زن و مرد در این حوزه وجود ندارد. در اقتضائات آینده دنیا اصلاً بحث جنسیت مطرح نیست که حالا حق را به زنان بدهیم یا خیر. اگر زنان را نادیده بگیریم به این معناست که در توسعه اقتصادی ۵۰ درصد از ظرفیت جامعه را غیرفعال کرده‌ایم. ضرورت دارد که این ظرفیت را به کار بگیریم. جهرمی می‌افزاید: در جمهوری اسلامی و با نگاه توسعه فناوری اطلاعات امروزه زنان موفقی حضور دارند و الان مدیرعامل برخی از شرکت‌های موفق ما در حوزه کسب‌وکارهای نوپا و توسعه نرم‌افزار زنان هستند که این وضعیت در اثر زمینه‌سازی دولت و مسیر و روند حرکت دنیا ایجاد شده است.

از نگاه وی، فناوری اطلاعات شرایطی را فراهم می‌کند که زنان در کنار کار به وظایف مادرانه خود نیز بپردازند.

در کشورمان اما به رغم ابلاغ طرح دورکاری در دوره‌ای حالا به طور کامل این طرح به انزوا کشیده شده است.

بدیهی است که دورکاری برای همه مشاغل و افراد قابل اجرا نیست اما بعضی مشاغل بی‌هیچ آسیبی و بدون کمترین کاهش بهره‌وری و چه بسا افزایشی قابل اجراست و می‌تواند به عنوان راهکاری برای بهره‌گیری از نیروی زنان بدون رساندن آسیب به نقش‌های خانگی آنها مورد استفاده قرار گیرد. به خصوص حالا که در حوزه فناوری اطلاعات به حد قابل قبولی از پیشرفت رسیده‌ایم و روندی رو به جلو را طی می‌کنیم.

زنان در خط مقدم حمایت از کالای ایرانی

مدیریت الگوی مصرف خانواده در سبک زندگی ایرانی- اسلامی و خانواده ایرانی در دست زنان است

گزارش ۲

کبری فرشچی

گرفته تا خریدهای کلانی همچون جهیزیه و لوازم خانه همه و همه تحت نظارت و مدیریت بانوان خانه انجام می‌شود. همین هم زنان را خط مقدم حمایت از کالای ایرانی و تولیدات وطنی می‌کند، بنابراین برای ایجاد فرهنگ توجه به مصرف کالای ایرانی و جا انداختن شعار «با افتخار ساخت ایران» در سراسر جامعه باید از مدیران نظارت بر خرید و مصرف کالا یعنی خانم‌ها آغاز کرد. به عبارت دیگر اگر اسطوره برتری کالاهای خارجی که بخشی از آن در گذر از تاریخ استعمار کشورمان شکل گرفته و بخشی دیگری محصول استعمار نوپای اقتصاد لیبرالی وارداتی و سلطه آگهی بر تفکر و عقلانیت با راهبردهای روانشناختی و جامعه شناختی است در ذهن زنان جامعه ما بشکند، شاهراه تحقق اقتصاد مقاومتی و توجه به کالای ایرانی را پیموده‌ایم.

در نگاه نخست و به لحاظ تقسیمات آماری و جمعیتی شاید زنان تنها نیمی از جامعه را تشکیل دهند اما واقعیت این است که زنان در تغییرات اجتماعی و فرهنگی جامعه نقشی بسیار تأثیرگذارتر از ترکیب جمعیتی‌شان دارند و نگاه غالب آنان می‌تواند تمامی بدنه جامعه را تحت تأثیر قرار دهد. بر همین اساس هم اگر زنان ایرانی برای مصرف کالاهای تولید خودمان قانع شوند و به این سمت و سو بیایند به طور یقین قادر خواهند بود همسران و سایر اعضای خانواده‌شان را هم برای استفاده از کالاهای وطنی قانع کنند. در واقع می‌توان به سمت و سویی رفت که مصرف کالاها و برندهای ایرانی به نمادی از وطن‌دوستی و مسئولیت‌پذیری تبدیل شود.

نیمه‌ای تعیین‌کننده

مدیریت خریدهای خانه و خانواده اغلب در دست خانم‌هاست. این مدیریت نه فقط شامل خریدهای خانه می‌شود بلکه گستره‌اش خریدهای شخصی فرزندان و حتی آقای خانه را هم در بر می‌گیرد. خیلی وقت‌ها آقایان خانه با نظارت و نظر همسرانشان خرید می‌کنند. از سوی دیگر نقش‌های همسری، مادری و خواهری برای خانم‌ها نقش‌هایی تأثیرگذار است. واقعیت این است که آقایان از همسر، مادر، خواهر و دختران خود تأثیر می‌پذیرند. همه اینها زنان را مستعد آن می‌کند که در مسیر فرهنگ‌سازی و تغییرات فرهنگی برای همه جامعه مورد توجه قرار بگیرند و در حوزه مصرف کالای ایرانی و توجه به تولیدات وطنی با عنایت به نقش تأثیرگذار آنان در مدیریت خریدهای خانه و خانواده می‌توان نتیجه گرفت زنان در خط مقدم حمایت از کالای ایرانی قرار می‌گیرند.

مدیریت الگوی مصرف خانواده

مدیریت الگوی مصرف خانواده در سبک زندگی ایرانی- اسلامی و خانواده ایرانی در دست زنان است. در عمل این بانوی خانه است که تصمیم می‌گیرد وسایل خانه چه برندهایی باشد. اصلاً چه اجناس و کالاهایی برای خانه مورد نیاز است و چه چیزهایی مورد نیاز نیست. از سوی دیگر با همین مدیریت الگوی مصرف ذائقه اعضای خانواده هم مدیریت می‌شود. بچه‌ها از مادرشان الگو می‌گیرند و بدیهی است زاویه نگاه آنها در خانواده و در ارتباط با اعضای آنها و به خصوص مادران شکل می‌گیرد و ساخته می‌شود. مادر خانواده بیشترین و کیفی‌ترین ارتباط را با تمامی اعضای خانه دارد و همین ارتباط قوی و مؤثر هم موجب تأثیرگذاری وی بر دیگران خواهد شد.

زنان؛ قهرمانان اسطوره‌شکنی

حالا همه ما بر سر یک انتخاب قرار داریم؛ انتخاب کالای ساخت کارگران هموطن خودمان یا کالاهایی که سود و منافعش به جیب افرادی می‌رود که به دنبال تضعیف تولید داخل و سودجویی از واردات هستند. بگذریم از اینکه اغلب این کالاهای وارداتی فرهنگ خاص خود را هم به همراه می‌آورند.

> مدیریت الگوی مصرف خانواده در سبک زندگی ایرانی- اسلامی و خانواده ایرانی در دست زنان است. در عمل این بانوی خانه است که تصمیم می‌گیرد وسایل خانه چه برندهایی باشد

چرخش چرخ‌های اقتصاد کشور، اشتغال، پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی و مدیریت آسیب‌های کنونی همه و همه در گرو توجه به کالای ایرانی و مصرف تولیدات وطنی است. حتی اگر کالای ایرانی نسبت به مشابه خارجی‌اش کمی ضعیف‌تر باشد، توجه خود ما می‌تواند این ضعف‌ها و نواقص را برطرف کند. کافی است تا ذائقه ما به سمت کالاهای خودمان تغییر کند و اسطوره برتری کالاهای غیرایرانی در ذهن مردم ما بشکند. برای این اسطوره‌شکنی و ذائقه‌سازی زنان مهم‌ترین نقش را می‌توانند ایفا کنند. به خصوص وقتی حواسمان جمع شود که مصرف کالای ایرانی تنها راه مبارزه با فسادهای اجتماعی و چالش‌هایی است که از رهگذر بیکاری و مشکلات اقتصادی گریبانگیر یکایک اعضای جامعه شده و کانون خانواده را با خطر مواجه کرده است.

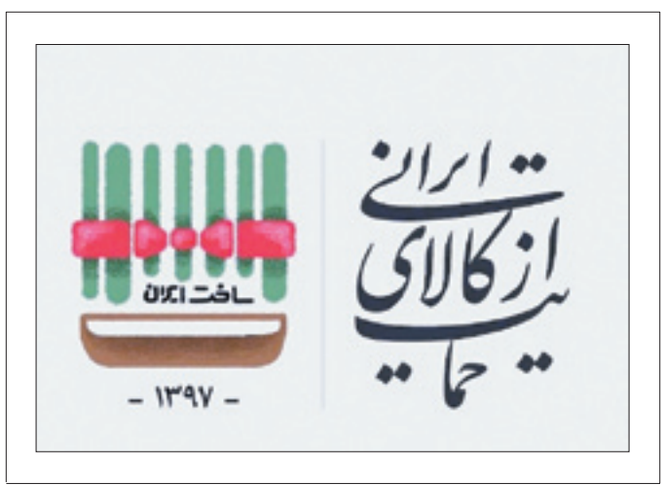

یادداشت

محمدمهدی نیک‌ضمیر

واردات سبک زندگی به سبک همباشی

یکی از موضوعاتی که اخیراً در لایه‌هایی از جامعه قابل رصد و شناسایی است، شیوع همباشی‌هایی است که برگرفته از سبک زندگی غربی وارد زندگی برخی از شهروندان شده که با عبور از عرف و شرع مقدس علاوه بر شکل‌دهی به تعارض در میان خانواده‌ها چالش‌های جدیدی را فراهم ساخته است؛ چالش‌هایی که آسیب‌های روحی و رفتارهای پرخطر بسیاری را نیز به همراه خود دارد.

اگر ما در سنت اصیل خود که ازدواج را امری پاک برای مسئولیت‌پذیری جنس‌ها به یکدیگر و کانون خانواده را منشأ کامیابی‌ها می‌دانیم، اگر در شرع ما ازدواج به عنوان امری مقدس تعریف و هرگونه رابطه و تعاملی خارج از شرع مردود قلمداد شده و همواره توصیه‌های دینی مبتنی بر پاکدامنی، خویشتنداری و عفاف در قالب ازدواج توصیه شده است اما متأسفانه باید گفت این سبک زندگی توسط بخشی از شهروندان بنا بر سیطره سبک زندگی غربی بر شئون زندگانی آنان سایه انداخته و بی‌تعهدی و عدم‌مسئولیت‌پذیری نسبت به یکدیگر آنان را وارد چرخه ارتباطات غیرقانونی و غیرشرعی ساخته که امروز به چالشی برای متزلزل کردن خانواده‌ها تبدیل شده است.

در این میان اما می‌توان با تدقیق در این همباشی‌ها تأکید کرد:

-همباشی‌ها شکل جدیدی از ارتباطات غیرمتعارف و مذموم است که بر اساس تغییر یافتن ارزش‌های طرفین، زندگی مشترک بدون بنیان‌های عرفی و قانونی را توصیه می‌کند.

- می‌توان اشاره داشت که زندگی‌های لحظه‌ای محصول تحولات ناموزون اجتماعی است.

- با بررسی‌های دقیق‌تر می‌توان بر اساس دیدگاه‌های کارشناسان تأکید داشت که مسئله زیر یک سقف زندگی کردن بدون ضوابط قانونی و عرفی، مختص کلانشهرها و بیشتر در میان برخی از قشرهای دانشجویی صورت می‌گیرد که عطای موانع فرهنگی شهر کوچک خود را به لقای زندگی گمنام در شهرهای بزرگ بخشیده‌اند و بدون تعهد و مسئولیت در کنار جنس مخالف روزگار می‌گذرانند؛ دانشجویانی که با فضای فکری سنتی برای تحصیل به شهرهای بزرگ آمده و محیط عامل تغییر فکری آنان شده است.

- بر اساس تحقیقات صورت گرفته می‌توان گفت که بیشتر افرادی که همباشی سیاه را انتخاب کرده‌اند و برای مشاوره به کلینیک‌های خاص مراجعه می‌کنند از نبود امنیت و تداوم در این روابط آگاهی دارند اما پسران به این بهانه که توانایی مخارج سنگین ازدواج را ندارند و دختران مراجعه‌کننده به امید ازدواج دائم با شخص مورد نظر به این رابطه ادامه می‌دهند که در ۹۵ درصد موارد، شخص متضرر از این رابطه، دخترانی هستند که با روح و روان پریشان و دلی شکسته باید شاهد پایان رابطه باشند.

- زنان در چنین رابطه‌هایی بیش از انواع دیگر ازدواج دچار خشونت خانگی می‌شوند.

- چنین روابطی زودتر از ازدواج‌های رسمی و شرعی از هم می‌پاشد.

در مجموع با توجه به نکات مطرح شده می‌توان گفت که به دلیل وجود فناوری‌های نوین ارتباطی و شبکه‌های اجتماعی، باید با هوشمندی و با دقت نظر بیشتری سراغ پدیده‌های نوظهوری همچون همباشی در میان جوانان رفت تا به راهکارهایی مناسب و زیرساختی برای تقویت خانواده و ازدواج قانونی رسید.

بی‌گمان اشاعه طرح‌های حمایتی برای ازدواج جوانان از سوی دولتمردان سیاستگذار، جلوگیری از رد و انکار پدیده‌های نوظهور، به رسمیت شناختن گونه‌شناسی خانواده و بازگشت نهادهای ملی و مذهبی به کارکردهای اصلی خود، تقویت بنیه اقتصادی، فرهنگی و حقوقی افراد و نهادهای مدنی از جمله راهکارهایی است که می‌توان بر اساس آن این پدیده غیرقانونی، غیرشرعی و نامتعارف را مورد بررسی و تدبیر جهت حل آن قرار داد.

گزیده

«ستاد ملی زن و خانواده» در خدمت عدالت جنسیتی غربی

رئیس بسیج جامعه زنان با بیان اینکه مصوبات اخیر ستاد ملی زن و خانواده بر مبنای شاخصه‌های غربی بود نه اسناد بومی، گفت: تعیین شاخص‌های عدالت جنسیتی بین‌المللی نقض قانون اساسی است و فروپاشی خانواده نتیجه آن خواهد بود.

مینو اصلانی، رئیس بسیج جامعه زنان در خصوص تشکیل مجدد ستاد ملی خانواده در اسفندماه ۹۶ گفت: سرانجام ستاد ملی زن و خانواده پس از شش سال تشکیل جلسه داده و در این جلسه که رئیس‌جمهور، وزرای ورزش، دادگستری، آموزش‌وپرورش و معصومه ابتکار و بانوان نماینده مجلس حضور داشتند، درخواست کردند تا شاخص‌های عدالت جنسیتی بر اساس شاخص‌های بین‌المللی تنظیم شود، درحالی که در ماده ۱۰۲ قانون برنامه ششم توسعه عنوان شده است، معیارهای خانواده باید بر اساس موازین اسلامی باشد.

وی در ادامه با تأکید بر اینکه تعیین شاخص‌های عدالت جنسیتی بین‌المللی نقض قانون اساسی است، گفت: اگر قرار بود بر اساس قوانین ضد حقوق خانواده‌ای که غرب دنبال می‌کند، عمل کنیم باید بدانیم فروپاشی خانواده نتیجه آن خواهد بود.

اصلانی ادامه داد: به رغم اینکه برخی در کشور به دنبال حرکت روی شاخصه‌هایی هستند که در جهان موجب فروپاشی خانواده شده است اما غربی‌ها با قبول اشتباهات گذشته خود در تلاشند نهاد خانواده را دوباره احیا کنند.

رئیس بسیج جامعه زنان با بیان اینکه معیارهای عمیق بر مبنای فطرت و عقلانیت و موازین اسلامی در حوزه خانواده وجود دارد که همانند دژ محکمی برای تقویت این نهاد عمل می‌کند، گفت: در چنین شرایطی ما چرا باید از شاخص‌های بین‌المللی استفاده کنیم.

وی اظهار داشت: سند ملی خانواده که بر اساس سیاست‌های ابلاغی مقام معظم رهبری تهیه شده است می‌توانست مبنای تصمیمات و مصوبات در این ستاد باشد.

پنجره

مادر است دیگر؛ با هنر زنانه‌اش تلاش می‌کند چادرهای سرد هم گرمی خانه را داشته باشد